

Vestmønsk

Toae I jær let ijagt!

Jæ loue poue Maving
aabbe poue Flaving
aa glo-de ner i Having

Saa kom Øvvermavrens Bole
aa Salmavrens Ole
di sku i Skole.

Di raavde aab tæ'-mæ:
"Hoar dotte aed aa toae dæ' tæ'?"
Hold I jer' Møvle, svarte jæ - -

De' æ' saa tit der kouer
naaene næsvise Ouer;
Men di motte tro, jæ sour,

faa-de jæ legger poue Maving
aabbe poue Falving,
de' æ kons ing Gang om Daving.

Koen ska' da hoae Ede!
Men nøv ska jæ' tæ' smede
de' noue I jærne veede.

Ha' valt smæ'

De' vaa mæ' et læs koor ha' valt
aa næsegrøvs poue joren ha' faldt
men ha' slo' sætte saa mæed.
Nøv æ' der de' aa seje tæed
a' ha sku' væltepænge hoae
ves ha' ku' sleppe froae
aa vælte mæ' naave læs
naa' de kørte koored i hæ.

Da ha' saa vaa vulted, saa soae
buing, a' ha' skutte hoae
di ti kroner, ha' sku hat;
aa saa tov di bægge to fat
mæ' aa læsse koored poue, men
saa valt smæ' koaling mæed ijæn,
faa de' soue nemlig yv tæ' regn.

Tag jer lidt i agt!

Jeg lå på maven
Oppe på flagen flagen = høloft
Og gloede ned i haven.

Så kom urmagerens Bodil
Og sadelmagerens Ole.
De skulle i skole.

De råbte op til mig:
"Har du ikke andet at tage dig til?"
"Hold jeres mund", svarede jeg.

Det er tit, der kommer
Nogen næsvise unger.
Men de må ikke tro, jeg sover,

Fordi jeg ligger på maven
Oppe på flagen.
Det er kun en gang om dagen.

Koen skal da have æde.
Men nu skal jeg da til smeden,
Det må I gerne vide.

Han væltede såmænd

Det var med et læs korn, han væltede,
Og næsegrus på jorden han faldt,
Men han slog sig ikke så meget.
Nu er der det at sige til det, at
Han skulle have væltepenge,
Hvis han kunne slippe fra at
Vælte med (nog)et læs,
Når de kørte kornet i hæ.

Da han så var væltet, sagde
Bonden, at han ikke skulle have
De ti kroner, han skulle have haft;
Og så tog de begge to fat
Med at læsse kornet på, men så
Væltede såmænd karlen med det igen,
For det så nemlig ud til regn.

Fanefjordhistorier

Aa saa vaaed fyraften tæ.
"Va' væ' døv nøv ji mæ', soae
koaling, faa aa foue koored oea vejn
væ' døv ji mæ' di ti kroner ilejn?"
Buing freed sæ' jo naave væed, men
der vaa' jotte naave aa seje tæed
faa koored sku' jo jerne jææm.
"Skit mæed' jæ væ' gi dæ' fææm".

Saa satte koaling jærkyven: "Nej
jæ' stegger notte op faa dej, mæ'
medre jæ' four va jæ' hoar savt
æls foued legge, voued æ' lavt!"
Aa saa bjønte ha' aa goue;
saa ku' buing jo naak faastoue
a' de' vaa poue tie aa sloue tæ'.
"Jøøv! Jæ' jir ti kroner, de' jø jæ".

Og så var det fyraften til(med).
"Hvad vil du nu give mig", sagde
Karlen, "for at få kornet af vejen,
Vil du give mig de ti kroner alligevel?"
Bonden vred sig jo noget ved det, men
Der var jo ikke noget at sige til det,
For kornet skulle jo gerne hjem.
"Skidt med det, jeg vil give dig fem".

Så satte karlen forken: "Nej,
Jeg stikker nu ikke op for dig, med-
Mindre jeg får, hvad jeg har sagt,
Ellers får det ligge, hvor det er lagt!"
Os så begyndte han at gå;
Så kunne bonden jo nok forstå,
At det var på tide at slå til.
"Jo, jeg giver dig ti kroner, det gør jeg".

Fra Aa. H. Kampp:

Mønsk, som man talte på Vestmøn og Østmøn.

Forlaget: Tellus 1986

Jonna Kjær-Nielsen
2010